

2000 மே 11] [திரு. பசும்பொன் தா. கிருட்டிணன்]

சாலையை அகலப்படுத்த வேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. நிதியாதாரம்தான் இதிலே முக்கியம். எனவே இந்தப் பணியை ஹட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாக நிதியாதாரம் பெற்றுச் செயல்படுத்தலாமா என்று துறை ஆலோசித்து அதற்கான மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு, 92 இலட்சம் ரூபாய்க்கான அந்த மதிப்பீடு இப்போது துறையினுடைய பரிசீலனையிலே இருக்கிறது. அரசின் பரிசீலனைக்குப் போகவேண்டும். அரசு அனுமதிக்கிறபொழுது இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, இதனுடைய அவசிய முக்கியத்துவத்தை அரசும் உணருகிறது; துறையும் உணருகிறது.

3. சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பு—தொடர்ச்சி

(இ) மத்திய, மாநில அரசுகளின் செயலைக் கண்டித்து வேலைநிறுத்தம்

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்தியா முழுவதும் நம்முடைய மத்திய, மாநில அரசுகளினுடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து மிகப் பெரியதொரு மக்கள் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த வேளையில்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தியா முழுவதும் எப்படி மாநில அரசிற்காக நடக்கும்?

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மத்திய மாநில அரசுகளைக் கண்டித்து, நம்முடைய தமிழகத்தில் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலைகளையெல்லாம் விவரமாக இந்த அவையில் பேசுவதற்கு, இங்கே இருக்கின்ற எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து தங்களுக்கு ஓர் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நீங்கள் அதை எடுத்து, இங்கே விவாதிப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிசாமி: இதை எடுத்துக்கொண்டால் சரி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எவ்வளவு நேர விவாதம்? (குறுக்கீடு) இரண்டு மணி நேரமா? மானியக் கோரிக்கை என்ன ஆவது? (குறுக்கீடு) இல்லை, உங்களுக்கு வேறுவிதமான முடிவு இருந்தால், அதை அறிவித்துவிட்டுப் போகலாம். (சிரிப்பு) சுருக்கமாகப் பேசுவதாக இருந்தால் நான் இதை சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பாக அனுமதிக்கிறேன்.

[2000 மே 11]

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த முறை இதே கோரிக்கைகளுக்காக நாடு தழுவிய போராட்டம் நடைபெற்றபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரவான நிலையை எடுத்தது. ஆனால், அதே கோரிக்கைகளை இன்றைக்கு முன்வைத்துப் போராடுகிறபோது, எதிரான நிலையை எடுத்திருக்கிறது. எனவே, இந்தப் போராட்டத்தின்பால் மாநில அரசு எதிரான அணுகுமுறைகளை முன்வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினால், இதுகுறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பு அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். எனவே, இதுகுறித்து மாநில அரசின் நிலை என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால்தான் அதற்கு ஒத்தபடி எங்களுடைய கருத்துகளை வெளியிட முடியும் என்பது எங்களுடைய கருத்தாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பிறகு நீங்கள் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பது முறையல்ல.

*மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அவர்கள். ஏன் ஈடுபட்டோம் என்பதை அவர்கள் தெரிவித்தால், ஏன் ஈடுபடத் தேவையில்லை என்பதை நாம் தெரிவிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன், கருக்கமாகப் பேச வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மத்திய அரசு விவசாயிகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு உர விலையை ஏற்றியது. ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணெண்ணெய் விலையை ஏற்றினார்கள் அதுபோல அரிசி விலையை ஏற்றினார்கள். ஆனால், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், அந்த அரிசி விலையை தமிழக அரசே ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று அறிவித்துவிட்டார்கள். இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்ற வரிப்பணம்தான் அதிலே பாழாகிறது என்கூட நம்முடைய உறுப்பினர் டாக்டர் இராமன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது, ஒரு தோளிலே இருக்கிற கமையை இன்னொரு தோளுக்கு மாற்றுகிறீர்களே தவிர, இதனால் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு இழப்பு என்பதை மிக விளக்கமாக இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதேபோல, மத்திய தர வகுப்பினர்களை மிக மிகப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் சமையல் Gas விலையை ஏற்றினார்கள். தமிழ்நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான

2000 மே 11]

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய சேலம் உருட்டாலையை, நாம் எவ்வளவோ கேட்டுக்கொண்டும்கூட, இந்த அவையில் ஒருமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியும்கூட, மத்திய அரசு போட்ட தீர்மானத்தை இன்னும் அவர்கள் விலக்கிக்கொள்ளவில்லை. அந்த உருட்டாலை தனியாருக்குப் போகக்கூடிய மிகப் பெரிய ஆபத்தான சூழ்நிலை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்பது, மிகப் பெரியதொரு கடுமையான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கும் சரி, தொழிற்சாலைகளுக்கும் சரி, மற்ற இடங்களிலேயும் சரி, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்பது மிகக் கடுமையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் எல்லாம் மிக அதிகப்படியான விலைக்கு விற்பதன் காரணமாக, அவற்றை வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள் மிகுந்த துயரத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். பஸ் கட்டண உயர்வைப் பற்றிப் பல தடவை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கு, நம்முடைய தமிழக அரசு எந்தவிதமான முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை. அதேபோல், பல பிரச்சினைகளில் நம்முடைய தமிழக அரசு, மத்திய அரசோடு இணைந்து செயல்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்தத் தமிழக மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி, ஏழையெளிய மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருதி, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்பதை நான் இந்த அவையிலே சொல்லிக்கொள்வதிலே எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நம்முடைய மத்திய, மாநில அரசுகளுடைய, மக்கள் விரோதச் செயல்களைக் கண்டிக்கிற வகையில், இந்த அவையில்—நம்முடைய அவையிலே—ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறோம். குறிப்பாக மற்ற எதுவும் இல்லாவிட்டாலும்கூட, சேலம் உருட்டாலை பழைய படி அரசிடம் வந்துவிட்டதா என்பதை இங்கே அறிவிக்க வேண்டும். அதேபோல், மண்ணெண்ணெய் விலையை—நாங்கள் என்ன கேட்டோம் என்று சொன்னால், நீங்கள் எப்படி “அரிசி விலையை நாமே ஏற்றுக் கொள்கிறோம்” என்று சொன்னீர்களோ, அதேபோல் மண்ணெண்ணெய் விலையையாவது—நம்முடைய தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை எல்லாம் வைத்து, நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

முற்பகல் 11-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி. பழனிசாமி.

[2000 மே 11]

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்வீர்களே? தத்துவங்கள் எல்லாம் பேசாதீர்கள். நீங்கள் இதுகுறித்து மட்டும் சொல்லுங்கள். திரு. கே. சுப்பராயன். (குறுக்கீடு) பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமையைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்கிறீர்களே? உங்கள் கட்சியிலே யார் பேச வேண்டுமென்று நான் முடிவெடுத்தால், நீங்கள் மாற்றுகிறீர்கள்.

***திரு. கே. சுப்பராயன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. திரு. பழனிசாமி பேசுவதாக இருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், தாங்கள் நினைப்பதுபோல, நீண்ட நேரம் நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

மிக இராஜதந்திரமான முறையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை இங்கே விவாதத்திற்கு அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். அவருடைய நீண்ட, பழுத்த அனுபவங்களின் முதிர்ச்சி வெளிப்படுகிறது என்கிற முறையிலே நான் அவருடைய திறமைக்குத் தலைவணங்கித்தான் என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்க இருக்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) ஆனால், ஒரு துரதிருஷ்டம் என்னவென்றால், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் முன்னரே குறிப்பிட்டது மாதிரி, மே 11 ஆம் தேதி இந்திய நாடு முழுவதும் நடைபெறுகிற இந்த வேலைநிறுத்தம், 23 கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நடைபெறுகிறது. இந்த 23 கோரிக்கைகளிலே பெரும்பகுதி மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள்தான். ஆனால், மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட இதே விஷயங்கள் கடந்த முறை முன்வைக்கப்பட்டு வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் அங்கம் பெறுகிறவர்களால் தலைமையேற்று வழி நடத்தப்படுகிற L.P.F.-உம் ஆதரவு அளித்தன. ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக இப்போது எதிர்ப்பாக நிற்பதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது. நாங்கள் கூட ஏ.ஐ.டி.யு.சி, சி.ஐ.டி.யு.-வின் சார்பில் கூட்டாக அவற்றினுடைய மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்களைக் கலந்துகொண்டு, “திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தப் போராட்டத்தை ஆதரிக்க வேண்டும்; இந்த வேலைநிறுத்தத்தை ஆதரிக்க வேண்டும்” என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்குக் கடிதத்தைக் கொடுத்தோம். அதைக்கூட பத்திரிகையிலே நாங்கள் வெளியிட்டோம். ஆனால், அதுகுறித்தும் எங்களுக்கு இசைவான பதில் இல்லை என்பதும் எங்களுக்கு வருத்தமளிக்கிறது. இந்தப் போராட்டம், மாநில அரசு

2000 மே 11]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் பெரிதும் கொண்டது இல்லை. மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள்தான். ஆனால், மத்தியில் நாடாளுக்கின்ற பொறுப்பில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அங்கம் பெற்ற ஒரு கட்சி என்ற முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதற்கான தார்மீகப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய, தவிர்க்க முடியாத அரசியல் நிர்ப்பந்தத்தில் இருப்பதையும் மறந்துவிட முடியாது. எனவேதான், நான் இங்கே வைத்திருப்பதில் அடிப்படையான 3 விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், பேரவைத் தலைவர் அதிக நேரம் நான் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கட்டளையிட்டிருக்கிற காரணத்தால், அதனையும் நான் ஏற்று, இரண்டொரு விஷயங்களை மட்டும் பேசி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் எப்போதுமே கட்டளையிடுவதில்லை. உங்களுக்கு வேண்டுகோள்தான். ஏனென்றால் நீங்கள் தத்துவம் பேச ஆரம்பித்தால், நானே மெய்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். (சிரிப்பு)

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கட்டளையிடுவதற்குரிய முழு உரிமை படைத்தவர்கள்; கட்டுப்படுவதற்குரிய கடமை படைத்தவர்கள் நாங்கள் என்பதற்காகத்தான் நான் அவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

இங்கே பெரிதும் 3 விஷயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டுமானால் எதிர்காலத்தில் இந்தியாவின் அரசியல் சுதந்திரம் ஆபத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. நடப்பில், இந்தியாவின் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் முற்றிலும் I.M.F., World Bank, W.T.O. ஆகியவற்றின் கைகளில் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்திய நாடு முழுவதும் தொழில் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் அந்நிய கம்பெனிகள் முழு ஆதிக்கம் செலுத்த அனுமதிக்கப்பட்டதன் மூலம் World Bank, I.M.F. அதேபோல் W.T.O. ஆகியவைதான் இந்தியாவின் பட்ஜெட் கொள்கைகளை, பொருளாதாரக் கொள்கைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. இந்தியர்களால், ஓட்டுப் போடப்பட்டு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மத்திய அரசு, இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைத் தீர்மானிக்க முடியாத ஒரு நிலையில் எதிர்காலத்தில் இந்தியா அரசியல் அடிமைத்தனத்திற்கு ஆட்பட்டு விடும் என்கிற ஆபத்தை உணர்ந்துதான் போராட்டத்தில் நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். எப்படி வெகு காலத்திற்கு முன்னர் வெறும், அங்கங்கே கம்பெனிகளைத் தொடங்கி டேரா போட்டு தங்களுடைய

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[2000 மே 11]

உற்பத்திப் பொருட்களை விற்றுச் செல்ல வந்த வெள்ளையர்கள் இந்தியாவின் அரசியல் அதிகாரத்தையே கைப்பற்றிக்கொண்ட, கடந்த கால வரலாற்றில் ஏற்பட்ட விபத்து மீண்டும் நிகழ்ந்துவிடாமல் தடுக்க வேண்டுமானால், இந்தியா பொருளாதாரத் தற்சார்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிற கொள்கையைத்தான் வலியுறுத்த வேண்டும். அவை வலியுறுத்தப்படுவதில் மத்திய அரசு பின்தங்கி இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-10)

மத்திய அரசில் மிக மிக முக்கிய ரோல் செய்வது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். எனவேதான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இதில் பெரிதும் பங்கு உண்டு. அதுமட்டுமல்ல, இப்போது பெரும் பகுதி பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் விலை பேசப்படுகின்றன. தனியார்மயம் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. இதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு அரசியல் நிலையை எடுத்து இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அடிநாட்களில் பொதுவுடைமை இயக்கத்தோடு, ஒத்த கருத்திசைவு கொண்டது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட, பொதுவுடைமைக் கருத்தோடு தென்னாட்டில் பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தை அமைப்போம் என்று பிரகடனம் செய்தார்கள். திராவிட இயக்கம் அடிநாட்களில் பொதுவுடைமைக் கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்ட இயக்கம். திராவிட இயக்கத்தினுடைய அன்றைய சிந்தனைகளிலேயும் 'கார்ல் மார்க்ஸ்' மிகப் பெரிய செல்வாக்கைச் செலுத்தினார் என்பதுதான், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் வீட்டிலேயே, ஸ்டாலின் என்கிற பெயர் இன்றைக்கும் நிலவுவதற்குக் காரணம். திராவிட இயக்கம் பொதுவுடைமை இயக்கத்தோடு எவ்வளவு ஈடுபாடு கொண்டது என்பதற்குரிய அழிக்க முடியாத அடையாளமாகத்தான் அது இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கம் நாடாளுகிற பொறுப்பை மேற்கொண்டிருக்கிறபோது, மத்தியில் பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் முழுவதும் விலைப் பேசப்படுவதும், அதேபோல் தனியார்மயம் ஊக்குவிக்கப்படுவதும், பொருளாதாரத் தற்சார்பு தகர்க்கப்படுவதும், அந்நிய கம்பெனிகள் இந்தியாவில் ஆக்கம் பெறுவதும், இந்தியத் தொழில்கள் இயங்க முடியாதவாறு மத்திய அரசு கொள்கைகளை வகுப்பதும், இந்தியாவுக்கு ஆபத்து என்பதால்தான் தேச பக்த உணர்ச்சியால், இந்த தேசத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறோம்.

2000 மே 11]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

அதில் ஒரேயொரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கடினமான பார்வை பார்க்கிறீர்கள். அந்த ஒன்றே ஒன்றோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று, இந்தியா ஒரு நாடு என்றாலும், 100 கோடி மக்கள் ஒரு ஜாதி அல்ல; ஒரு மதம் அல்ல. இந்தியர்களை ஜாதியால், மதத்தால் பிரிக்கிற, பிளக்கிற விஷமக் கருத்துகளை உள்ளடக்கிய பி.ஜே.பி. நாடாளுகிறது. அந்த பி.ஜே.பி.-யினுடைய விஷமச் சேட்டைகளின் பிரதிநிதியான ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்திய நாடு முழுவதும், மக்களுடைய மத்தியில் கலக விதைகளைத் தூவிக் கொண்டிருப்பதையே தன்னுடைய அன்றாட அரசியலாகக் கொண்டு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது...

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

திரு. கே. சுப்பராயன்: திரு. வேலாயுதன் அவர்கள் ஆத்திரப்பட வேண்டியதில்லை, அதிர்ச்சி அடைய வேண்டியதில்லை. இதுதான் அடிப்படை உண்மை. எனவேதான், மத்தியில் நாடாளுகின்ற அந்த பி.ஜே.பி., கல்வித் துறையில், ஆராய்ச்சித் துறையில், வரலாற்றுத் துறையில், ஒவ்வொரு துறையிலேயும் திட்டமிட்டு ஆர்.எஸ்.எஸ்.-ஐப் புகுத்தி விட்டார்கள். பாதுகாப்புத் துறையில் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-ஐப் புகுத்தி விட்டார்கள். சகல துறைகளிலும் ஆர்.எஸ்.எஸ். புகுந்துவிட்டது. இந்தியாவில் தேசிய கட்டமைப்பின் ஆணிவேர் செல்லரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்தியாவின் அரசியல் சுதந்திரம் ஆபத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிற அளவிற்கு பொருளாதாரச் சுதந்திரம் விலை பேசப்பட்டுவிட்டது. இந்தியச் சமூகம், மன்கூடம் சுருங்கல்வில் அடித்தால் சில்லுச் சில்லாகச் சிதறி விடுவதைப்போல, இந்திய சமுதாயத்தை சாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், சில்லுச் சில்லாகச் சிதறடிக்கிற தீய சக்தியான ஆர்.எஸ்.எஸ். பி.ஜே.பி.-யின் வடிவில் அதிகாரம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அரசியல்...

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

திரு. கே. சுப்பராயன்: அரசியல், பொருளாதார, சமூகக் கட்டமைப்பில் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு, இந்தியாவில் இந்த வேலைநிறுத்தம் நடைபெறுகிறது. இந்த வேலைநிறுத்தத்தை ஆதரித்து, இந்தப் பேரவையில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்த வேலை நிறுத்தத்தை ஆதரிக்கிற, போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற சக்திகளுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிக்கிற தீர்மானம் ஒன்றை இந்தப் பேரவையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு, முடிக்கிறேன்.

[2000 மே 11]

திரு. சி. வேலாயுதன்: Point of order. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்தியில்....

திரு. கே. சுப்பராயன்: தலைவர் அவர்களே, Point of order என்பது எதன் பெயரால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஒருவர் பேசுகிறபோது தலையிட்டுக் கருத்தைச் சொல்வது Point of order என்பதிலே வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை. இல்லை. அவர் கேட்கிறார். அதெல்லாம் நியாயம். (குறுக்கீடு) நான் உங்களுக்குப் பதில் சொல்கிறேன். நீங்கள் பேசும்போது உங்கள் கட்சியின் கருத்தைப் பற்றிச் சொன்னீர்களேயானால், யாரும் குறுக்கிட நான் அனுமதிக்க மாட்டேன். இன்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அந்தக் கட்சியை, தீயசக்தி, அது, இது என்று சொல்லும்போது, அவர் இந்த அவையிலே சுமமா உட்கார முடியாது. அப்படிப்பட்ட சக்தி நாங்கள் இல்லை என்று அவர் ரெக்கார்டிலே ஏற்றுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே, நான் அவருக்குப் பேச அனுமதி கொடுக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-15)

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய மாநில அரசுகளுடைய ... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது இல்லை. எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கின்ற உரிமை, சுப்பராயன் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற உரிமை, வேலாயுதன் அவர்களுக்கும் உண்டு என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய மாநில அரசுகளுடைய நிலையைப் பற்றி, போராட்டத்தைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்தார்கள். அப்படி என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி மட்டும் பேசியிருந்தால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால் ஆர்.எஸ்.எஸ். மற்றும் பாரதிய ஜனதா கட்சியை இழுத்த காரணத்தால், நான் சில கருத்துகளைக் கட்டாயமாகச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கின்றேன்.

2000 மே 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள், ஆர்.எஸ்.எஸ். அப்படிப்பட்ட இயக்கம் இல்லை என்பதை மட்டும் சொல்லி முடியுங்கள். அவருடைய கருத்துக்கு மறுப்பு மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்த நாட்டில் என்னென்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பொதுமக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆதரிக்கக்கூடிய பி.ஜே.பி.-யையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எனவே, பொதுமக்கள் பாரதிய ஜனதா கட்சிக்கு ஆதரவளித்து, இரண்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினரிலிருந்து 50 ஆகி, 60 ஆகி, 100 ஆகி, இப்பொழுது 182 என்று ஆகியிருக்கிறது. ஆனால், 75 வருடங்களாக, இந்த நாட்டில், இந்த நாட்டினுடைய பண்பாடு, கலாசாரத்திற்காக உழைக்கக்கூடிய அமைப்புகளைப் பற்றி, இப்படிச் கோள் சொல்லி, கோள் சொல்லி, மோசமாகப் பேசிப் பேசியே, அந்தக் கட்சி பொது மக்களுடைய மத்தியிலே ஓதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அனுபவ ரீதியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். 75 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட, எந்த ஒரு இடத்திலும்கூட தனித்துப் போட்டியிட முடியாத ஒரு அரசியல் கட்சி...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, நீங்கள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்.

திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், இங்கே பேசும்போது எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் எதற்காகப் பொது வேலைநிறுத்தம் செய்கின்றன என்ற காரணத்தைத் தெரிவித்தால், அதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதை, நான் பதிலுரையில் கூறுகிறேன் என்று கூறி இருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் எதற்காகப் பொது வேலைநிறுத்தம் செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது அவருக்குத் தெரியாதது அல்ல. இன்றைக்கு மத்திய....

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரித்துக் கூறுவதே சுந்தரத்தினுடைய இலக்கணம் என்றால், அதற்காக நான் மிகுந்த கவலைப்படுகின்றேன். அவர், அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. வேலைநிறுத்தம் எப்படி அவசியமானது என்பதை அவர்கள் விளக்கட்டும், ஏன் தேவையில்லை என்பதை நான் விளக்குகிறேன் என்றுதான் சொன்னேன்.

[2000 மே 11]

திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசினுடைய தவறான பொருளாதாரக் கொள்கையின் காரணமாக, இன்றைக்கு அரிசியினுடைய விலை, கோதுமையினுடைய விலை, மண்ணெண்ணெய், சமையல் எரிவாயு ஆகியவற்றினுடைய விலைகள் எல்லாம் பன்மடங்கு உயர்ந்திருக்கின்றன. விவசாயிகள் பயன்படுத்துகின்ற அத்தியாவசியத் தேவையான, உரமான யூரியாவினுடைய விலை பன்மடங்கு உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது. இது குறித்து நாடாளுமன்றத்திலே பலமுறை விவாதிக்கப்பட்டு, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புகூட, “இந்த விலைகள் எல்லாம் கண்டிப்பாக குறைக்கப்படமாட்டாது” என்று நிதியமைச்சர் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதற்கு முன்பே, எதிர்க்கட்சியினர் அனைவரும் சேர்ந்து, “பொது வேலை நிறுத்தம் நடத்துவோம்” என்று எடுத்துக் கூறிய பிறகும், அவர்களுடைய கூட்டணியிலே இருக்கின்ற, மம்தா பானர்ஜி, சந்திரபாபு நாயுடு அவர்கள் எல்லாம் இதற்குக் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்ததற்குப் பிறகும், நாடாளுமன்றத்திலே அவர்கள் இதை ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக்கொள்ளாமல், விலையைக் குறைக்கவே முடியாது என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் “பண்டாரங்கள், பரதேசிகளைத் தமிழகத்திலே நுழைய விடமாட்டோம்” என்று கூறிவிட்டு, இன்றைக்கு அந்தப் பெயரிலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், இப்போது இந்த விலைகள் எல்லாம் உயர்ந்திருக்கின்றன என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

விவசாயிகளுடைய விளைபொருட்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாத...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்; அதாவது மூலக்கருத்தை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உங்கள் அனைவரின் சார்பிலும் எது, எதற்கு விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. பி.ஆர். சுந்தரம்: அவர் சொல்லாதது ஒன்றை நான் சொல்லிவிடுகிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய நலச் சட்டம், பெண்களுக்கு நாடாளுமன்றத்தில், சட்டமன்றத்தில் 33 சதவிகித இடஒதுக்கீடு சட்டம், வேலை உரிமையை அடிப்படை உரிமையாக்கும் சட்டம், ஆகியவை நிறைவேற்றப்படவில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கையில் மிக முக்கியமானது “14 வயது வரை அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் தரமான இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும்;

2000 மே 11]

[திரு. பி.ஆர் சந்திரம்]

தலித்துகள், பழங்குடியினர்களுடைய உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும்” என்பது. அதை வலியுறுத்திப் பொது வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும், குறிப்பாக 714 பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும்போது தர வேண்டிய சுங்கத் தீர்வையைக் குறைத்துள்ள காரணத்தினால், இன்றைக்கு விவசாயிகள் எல்லாம் தற்கொலை செய்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், தேங்காயினுடைய விலை எல்லாம் 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்ற விலையிலிருந்து, இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய் அளவிற்கு விற்பனையாகிவிட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடிக்கிடக்கின்றன. இரும்பு ஆலையைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே ஒரே ஒரு வரித் தீர்மானம்; ஏதோ ஒப்புக்குச் சப்பாணி என்று கூறுவார்கள், அதுபோல், இங்கே அனைவருமே கூறிவிட்டார்கள் என்பதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு வரித் தீர்மானம் போடப்பட்டு இருக்கின்றது. முதல்வர் அவர்கள் கூடத் தற்போது டெல்லிக்குச் சென்றார்கள். அப்போது, இது விஷயமாக பிரதமரிடம் வலியுறுத்திப் பேசியிருந்தால்கூட அந்த இரும்பு ஆலையினுடைய விவரத்தை இங்கே தெரிவித்திருக்கலாம். எனவே, அந்த விவரம் எதுவுமே தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் வலியுறுத்தி இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியினர் பொது வேலைநிறுத்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஏற்கெனவே நீங்கள் அவையிலே கூறியபடி, தமிழக அரசு எப்படி எதிர்க்கட்சிகள் மற்றும் அவர்களுடைய மந்திரி சபையிலே இருக்கும் மம்தா பானர்ஜி அவர்களும், அவர்களை ஆதரிக்கும் சந்திரபாபு நாயுடு அவர்களும் எல்லோரும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்களோ, அதேபோல, நீங்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான், உங்களுடைய தயவிலே அந்த அரசு நடந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், அந்த விலைகளையெல்லாம் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். எனவே தீர்மானம் போட்டு, நாம் இங்கேயிருந்து அனுப்ப வேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமர்கின்றேன்.

முற்பகல் 11-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை அரசியல் சார்பு இல்லாத பிரச்சினை என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு, நாட்டிலுள்ள அனைத்து

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

[2000 மே 11]

மக்களுடைய நல்வாழ்வைக் கருத்தில்கொண்டு, அணுக வேண்டிய பிரச்சினை இது. இது ஏதோ “நீ சொல்கிற கருத்து அது, நான் சொல்கிற கருத்து இது” என்ற அளவிற்கு வாதப்பிரதிவாதங்களால் ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொள்கிற பிரச்சினை என்று நான் கருதவில்லை. எனவே, இங்கே எழுப்பப்பட்டிருப்பது இந்த நாட்டினுடைய மக்களுடைய வாழ்வில் இப்போது ஏற்படுத்தி இருக்கிற பல கேள்விக்குறிகளைக் குறித்துப் பேசுகின்ற ஒரு பிரச்சினை.

குறிப்பாக விலையேற்றம்; பொருளாதாரச் சீர்குலைவு; நிதித் துறையிலே ஒழுங்கீனங்கள்; அரசமைப்புச் சட்டம் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் வழங்கியிருக்கிற குறிப்பிட்ட அதிகார வரம்புகளில், வரம்பு மீறி மத்திய அரசு தலையிடுகிற ஒரு நிலை; அதை எதிர்க்க வேண்டிய கூட்டாயம்; அதுவும், குறிப்பாக மாநில அரசுகள், தன்னுடைய மாநிலத்தில் வாழ்கிற மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக மட்டுமல்ல, நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டம் மாநிலங்களுக்கு வழங்கியிருக்கிற அதிகாரங்களைக் காப்பாற்றுகின்ற தலையாய அந்தக் கடமையையும் பொறுத்திருக்கிறது இது. இப்போது மத்திய அரசு சில பொருட்களுடைய விலையை உயர்த்திவிட்டது. சில பொருட்களுக்கு வழங்கி வந்த மானியங்களைக் குறைத்துவிட்டது அல்லது இல்லாமல் ஆக்கி விட்டது. எனவே, இது, மிக ஆழமாகவும், அழுத்தமாகவும் சிந்தித்து முடிவு எடுக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்சினை. அதுவும், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசப்படும்போது, இதனுடைய விளைவுகள் என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பேச வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

முற்பகல் 11-25

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றவர்களும், இன்றைக்கு பொது வேலைநிறுத்தம் ஏன் நடைபெறுகிறது என்பதை விளக்கிப் பேசியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்தப் பொருட்கள் விலையேறிவிட்டன? எந்தெந்தப் பொருட்களுக்கு மானியங்கள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன? இப்படிக் குறைக்கப்பட்ட பிறகு இதிலே இருக்கிற மிக முக்கியமான விஷயம், அதுவும் குறிப்பாக நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பது மத்திய அரசு இந்த மானியங்களைக் குறைத்த பிறகு, இதனுடைய தீய விளைவுகள் என்ன என்பதை எங்களைப் போன்ற வெளியே இருப்பவர்கள் சொல்லவில்லை, எதிர்க்கட்சிகள் மட்டும் சொல்லவில்லை, இப்போது மத்திய அரசை நடத்திக்கொண்டிருக்கிற கூட்டு பொறுப்பில் பங்கு கொண்டிருக்கிற அனைத்துக் கட்சிகளும்—பி.ஜே.பி. தவிர்ந்து—சொல்லியிருக்கின்றன. பி.ஜே.பி. இந்த அரசுக்கு தலைமையேற்று

2000 மே 11]

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

நடத்துகிறது (குறுக்கீடு) மதன்லால் குரானாவே சொல்லியிருக்கிறார். அவர்—மதன்லால் குரானா—சொல்லி, இன்றைக்கு அவரை ஏதோ சரி செய்திருக்கிறார்கள். சரி செய்தாலும், நாட்டுக்குத் தெரியாமல் போகாது. எனவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது—முதலமைச்சருடைய தீர்மானமான அறிவு எனக்குத் தெரியும். இன்று இருக்கிற இந்த விளைவுகளைப் பற்றியும் அவருக்குத் தெரியும். நான் கேட்டுக்கொள்வது—ஒரு ஆட்சி நடக்கிறது மத்தியிலே. அந்த ஆட்சியிலே பல கட்சிகள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. 24 கட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு கூட்டணி. அந்தக் கூட்டணிக்கு பி.ஜே.பி. தலைமை அதிலே இப்போது நாமெல்லாம் அறிந்திருக்கிற அளவிற்கு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏனைய கட்சிகளோடு பா.ம.க.வும் அதிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது: மதி.மு.க.வும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் தி.மு.க. மிக முக்கியமான பங்கு கொண்டிருக்கிறது, இந்த மத்திய ஆட்சியிலே. நான் கேட்கிறேன்; “இது நாட்டுக்குத் தீது. நாட்டுக்குத் தீமை விளைவிக்கக்கூடியது. மக்கள்மீது பாரம் சுமத்தக்கூடியது. எனவே இதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள், நாட்டின் நன்மையை உத்தேசித்து; நம் மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்” என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்டுக் கொண்டது. எனக்குத் தெரியவில்லை, கேட்டுக் கொண்டதாக வந்தது பத்திரிகைச் செய்தி. அப்படியில்லையென்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களே இங்கே இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள், ஆட்சியிலே இடம் பெற்றிருக்கும்பொழுது மத்திய அரசிடம் இதைக் குறித்து “புனராலோசனை செய்யுங்கள், மறு ஆய்வு செய்யுங்கள். இதை நீங்கள் தவிர்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னால், அதற்கு என்ன பதில் கிடைத்திருக்கிறது? Diametrically opposite-conflicting parties. இது என்ன கூட்டணி? இந்தக் கூட்டணியில் நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டும், மத்திய அரசு மறுத்திருக்கிறது என்று சொன்னால், கொள்கை ரீதியாக, மனசாட்சிப்படி, அந்த பி.ஜே.பி. தலைமையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதுகூட எப்படி? மனமறிந்து, நெஞ்சறிந்து, நாம் அவர்கள் செய்த தவறை ஏதோ ஒரு காரணத்தினாலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று வரலாற்றில் இடம் பெறுமானால் அது சரியா? யார் ஏற்றுக்கொண்டாலும் என்னுடைய நெஞ்சு பொறுக்காது. இங்கே எல்லாம் சொல்லப்பட்டது. கலைஞர் அவர்களுக்கு ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. கலைஞர் அவர்களுக்கு

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

[2000 மே 11]

ஒரு வரலாறு உண்டு. இன்றைக்கு மட்டுமல்ல. மிகப் பெரிய நீண்ட வரலாறு, தமிழகத்தினுடைய மனசாட்சியினுடைய நடமாடும் விளக்கமாக இருக்கிற கலைஞர் அவர்கள் சொல்லியும், மத்திய அரசு இப்போது அதற்கு மரியாதை தரவில்லை என்று சொன்னால், என்னால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி ஒரு ஆட்சியா? இப்படி ஒரு ஆட்சி தொடர வேண்டுமா? இந்த ஆட்சி தொடர்வதனால் தமிழகத்திற்கும், இந்திய நாட்டு மக்களுக்கும் என்ன நன்மை என்பதை இங்கே விளக்கிச் சொல்ல நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். நீங்கள் என்னைப் பார்க்காதீர்கள். இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் உங்களைப் பார்த்துத்தான் ஆக வேண்டும், எனக்கு வேறு வழியில்லை.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: என்ன செய்வது, ஆகையினாலே நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன்; மிக வலிமையோடு சொல்கிறேன்; அழுத்தமாகச் சொல்கிறேன். அரிசிக்கு மானியத்தை அவர்கள் குறைத்துவிட்டார்கள். குறைத்துவிட்டால் மற்ற மாநில முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் அதை எதிர்க்கிறார்கள். மானியத்தைக் குறைக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நாம் ஏன் தேவையில்லாமல் ரூ. 300 கோடி மானியம் வழங்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநில முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் கேரளா உட்பட, மேற்கு வங்கம் உட்பட, மத்திய அரசு அப்படி ஏற்றிய விலையை ஒத்துக்கொண்டு, பொது விநியோகத்திலே அரிசி விலையை அதிகமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல இங்கேயும் செய்யச் சொல்கிறீர்களா? கேரளாவிலே ஒரு கிலோ அரிசியை ரூ. 5, ரூ. 6 என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். மேற்கு வங்கத்திலே ரூ. 10 வரையிலே ஆக்கிவிட்டார்கள். அதைப்போல இங்கேயும் ஆக்கச் சொல்கிறீர்களா?

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: இந்தக் கேள்வி வரும் என்று எனக்குத் தெரியும். ஏனென்றால் இது மிக முக்கியமான கேள்வி. மற்றவர்கள் ஏற்றிவிட்டார்கள். நாமும் ஏற்றலாமா? தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இந்தச் சமையைச் சுமத்தலாமா என்றால், இல்லை, கூடாது. நான் அப்படி ஏற்ற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நீங்கள் அவர்களை எதிர்த்துச்

2000 மே 11]

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

சொல்ல வேண்டும். “இந்த மானியத்தைக் குறைக்கக் கூடாது” என்று நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். அதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. “அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், மாநிலங்களுக்கு வழங்குகின்ற அரிசினுடைய விலையை ஏற்றியது வருந்தத்தக்கது. அதைத் திரும்பப்பெற வேண்டும்” என்ற கருத்து நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரு முக்கியமான அடிப்படையான கேள்வி என்னவென்றால், நம்முடைய ஒட்டுமொத்தமான தேசிய பொருளாதாரம்; ஒட்டுமொத்தமான தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரம்; ஒட்டுமொத்தமான ப்ரைஸஸ். இந்த விலை நிர்ணயம் செய்வது இருக்கிறதே இதில் தேசிய நிர்ணயம் உண்டு, வட்டார நிர்ணயம் உண்டு. இந்த வட்டார நிர்ணயத்தில் தேசியம் தேவையில்லாமல் நம்மை அடக்குகிற வகையில் நம்முடைய முறையை மாற்றுகின்ற வகையில், நம்முடைய உரிமையைப் பறிக்கின்ற வகையில் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் கட்டுப்படுத்த முடியும்? Federation என்று சொன்னால், மாநிலத்தையே இல்லாமல் ஆக்கிவிடுவதா?

முற்பகல் 11-30

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்கள் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசுவார்கள் என்று சொல்வார்களானால் அவசரமாக நான் ஒரு செக்கரட்டரியிடத்தில் ஒரு செய்தி சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பத்து நிமிஷம் நான் வெளியே போய் வந்துவிடலாமா என்று நான் லத்தீப் அவர்களிடத்திலே அனுமதி கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, அவர் பேசி முடிக்கவேண்டும்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: பேசுவதையே முதலமைச்சர் விரும்பவில்லை என்று சொன்னால் வளவளவென்று பேசுவதும் கொள்கொளவென்று பேசுவதும் (குறுக்கீடு) நான் ஒரு அடிப்படையான பிரச்சினையைக் கேட்கிறேன். எனக்குத் தெரியாமல், கேட்கிறேன். முதலமைச்சர் இந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர். மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இருக்கலாம். மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சருடன் நீங்கள் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கலாம். வெளியே சொல்லாத சில விளக்கங்களை

[திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்]

[2000 மே 11]

உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆகையினால் எங்களுக்கு அந்தத் திருப்தியை ஏற்படுத்த வேண்டும். நாங்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அதனுடைய நோக்கமே தவிர, வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் உங்கள் கருத்தை சீக்கிரம் சொல்லி முடிபுங்கள்.

திரு. ம. அப்துல் லத்தீப்: எனவே நான் கேட்டுக்கொள்வது 300 கோடி ரூபாயை—நீங்கள் கொடுத்தது; மற்ற மாநில அரசுகள் எல்லாம் எதிர்த்திருக்கும்போது, இந்த 300 கோடி ரூபாயை—எங்கிருந்து கொடுக்கிறீர்கள்? மற்ற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பணத்தைத்தான்-300 கோடி ரூபாயை அதிலிருந்து டைவர்ட் பண்ண வேண்டும். டைவர்ட் பண்ணித்தானே கொடுக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) அதுபற்றி இல்லை. சந்தனமோ, சந்தனம் இல்லையோ அதைப்பற்றி எல்லாம் நான் கவலைப்படவில்லை. ஒட்டுமொத்தமான இந்திய நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்திற்காக நான் பேசுகிறேன். எனவேதான் இந்தப் பிரச்சினை ஒரு பொதுப் பிரச்சினை. நான் என் சார்பாகச் சொல்கிறேன். இதை ஏதோ ஒரு எதிர்க்கட்சிப் பிரச்சினையாகவோ அல்லது ஆளும் கட்சிப் பிரச்சினையாகவோ நாங்கள் அணுகவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நாங்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துகள் எல்லோருக்கும் உரியது; மாநிலத்திற்கு உரியது. எனவே இதிலே நீங்கள் மாறி நிற்கிறீர்கள் என்பது வேண்டாம். அதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். இதிலே மாறியிருக்கிறீர்கள் முதலமைச்சர் என்பது வேண்டாம். எனவே எல்லோரும் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு தீர்மானத்தையே நிறைவேற்றி, மீண்டும் மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வோம். (மணியடிக்கப்பெற்றது) “எல்லாவற்றையும் நீங்கள் இறக்குங்கள். பழைய மானியத்தைக் கொடுங்கள். இந்தமாதிரி விலையேற்றம் ஏற்படுத்தியதை நிறுத்துங்கள்” என்று தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தின் வாயிலாக உங்களுடைய தலைமையில் நாங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோளாக விடுவிக்கிற ஒரு வாய்ப்பாகத்தான் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, இன்றைய இந்த வேலை நிறுத்தம் தேவையானது என்ற காரணத்தினால் செய்யப்படுகிறது. எனவே தயவுசெய்து அதை ஏற்றுக்கொண்டு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்.

2000 மே 11]

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஏழை எளிய மக்களைப் பொறுத்த அளவில் வாழ முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இரண்டு கருத்துக்கே இடம் இல்லை. தேசிய பரந்த மேடை என்பன போன்ற மற்ற வெகு ஜன இயக்கங்களுடைய ஸ்தாபனம் கொடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க இப்போது இன்றைய தினம் இந்திய நாடெங்கும் வேலைநிறுத்தப் போராட்டமும் அதேபோன்று பந்த் போராட்டமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிற மிக முக்கியமான பிரச்சினை இந்த மத்திய அரசும் சில மாநில அரசுகளும் ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற உலகமயமாக்குதல், தாராளமயமாக்குதல் அதேபோன்று உலக வியாபார கராமு—ஒப்பந்தம்—என்பதிலே இந்திய நாடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற மிக மோசமான விளைவுகளால் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையை எதிர்த்து இன்று இந்தக் கொள்கையையே மத்திய அரசு கைவிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதற்காகக் கோடிக்கணக்கான உழைப்பாளி மக்களால் நடத்தப்படுகிற போராட்டம் இது. இன்று பொதுத் துறை ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்த அளவிலே அழிந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலை இப்போது நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் அகில இந்திய ரீதிக்கு ஒன்றும் வரவில்லை. தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, இந்த அவையிலே நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம், “சேலம் உருக்காலையைத் தனியாருக்குத் தாரை வார்க்கக் கூடாது” என்று. என்ன ஆயிற்று? நம்முடைய அவையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தைக்கூட மத்திய அரசு புறக்கணித்துவிட்டிருக்கிறது. ஹிந்துஸ்தான் டெலி பிரிண்டர்ஸ் என்று சென்னையிலே இருக்கிற ஒரு பொதுத் துறை ஸ்தாபனம், அது மூடுவிழாவினுடைய இடத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அதேபோன்று தமிழகத்திலே இருக்கிற மற்றொரு ஆலை, ஹிந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ் ஆலை, அதுவும் இப்போது மூடுவிழாவினுடைய இடத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. பல பொதுத் துறை ஸ்தாபனங்கள் இப்போது அழிந்து விடுகிற ஆபத்து ஏற்பட்டு இருக்கின்றது என்பது எங்களுடைய தாழ்மையான கருத்து.

முற்பகல் 11-35

அதுமட்டும் அல்ல, உணவுப் பொருட்களைப் பொறுத்த அளவிலே வாங்கிப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இப்போது விலை உயர்ந்திருக்கிறது. ஒரு கிலோ நெய்மீனுக்கு (வஞ்சிரம் மீன்) இப்போது

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[2000 மே 11]

400 ரூபாய் என்று விலை ஏறிவிட்டிருக்கிறது என்றால், சாதாரண மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமா? அந்த அளவிற்கு ஏழை எளிய மக்களைப் பொறுத்த அளவிலே வாங்க முடியாத அளவிற்கு இப்போது விலைவாசி உயர்ந்திருக்கின்றது. அதேநேரத்திலே விவசாயிகளைப் பொறுத்த அளவிலே அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை.

தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவிலே கூட, நம்முடைய தொழில் மானியத்தினுடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே, மூடிய பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்த அளவிலே ஒன்றும் சொல்லவில்லை. 3000-த்திற்கும் அதிகமான பஞ்சாலைகள் இந்திய நாட்டிலே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழகத்திலே 100 பஞ்சாலைகள், கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் உள்ளிட்ட பஞ்சாலைகள் இப்போது மூடப்பட்டிருக்கின்றன.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்திய நாட்டினுடைய பிரதமராக இருந்த நேரத்தில், 1952 ஆம் வருஷத்தில், இந்திய நாடு வளர வேண்டுமானால் இந்திய நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் இந்திய நாட்டிலேயே பொதுத் துறையிலேயே உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று பிலாய் உருக்காலை போன்ற மிகப்பெரிய ஸ்தாபனங்களை உருவாக்கி இந்திய நாட்டிலே பொதுத் துறை வளர்வதற்கான முயற்சிகள் எடுத்தார்கள். ஆனால், பின்னாலே ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் அந்தக் கொள்கைகளைக் கைவிட்டு, இப்போது ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு இந்த நாட்டை அடகு வைக்கக்கூடிய இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டதனுடைய விளைவு, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இப்போது விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற ஆலைகளெல்லாம் மூடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்போது நாம், ஆதிதிராவிட, பழங்குடியின மக்களைப் பொறுத்த அளவிலே பேசவிருக்கிறோம். அதில் என்ன நிலை? இன்று பொதுத் துறை ஸ்தாபனங்கள் மூடப்பட்டால், பழங்குடி மக்களுக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் இருக்கிற அந்த இட ஒதுக்கீடு இருக்குமா? தனியார் துறையினர் இப்போது அப்படிப்பட்ட நிலையைப் பின்பற்றுகிறார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் விஷயத்தைச் சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: சுருக்கமாக உரையை முடித்துவிடுகிறேன். 1996-வது வருஷத்தில், இந்தத் தமிழ்நாட்டினுடைய மலைப் பகுதிகளில்

2000 மே 11]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

இருக்கிற குறவர்கள், அதேபோன்று இருளர்கள் போன்றவர்களையெல்லாம் எஸ்.டி. பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று ஒரு கடிதத்தைக்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினார்கள். அப்படியொரு வேண்டுகோளை வைத்தார்கள். ஆனால், இப்போது மத்திய அரசு அதை நிராகரித்திருக்கிறது. அப்படி இந்த எஸ்.டி. மக்களைப் பொறுத்த அளவிலே, எஸ்.சி. மக்களைப் பொறுத்த அளவிலேகூட என்ன முறையிலே ஒரு...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது. இன்றைய மானியத்திலே பேசவேண்டியது. அதை இதிலே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே? இதை மானியத்திலே பேசுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் பொதுத் துறை ஸ்தாபனங்கள் மூடப்படுகிற ஆபத்து இப்போது ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதனால், இப்படிப்பட்ட ஆபத்துகூட நமக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் முயற்சித்து பெற்றிருக்கிற பல உரிமைகளை இப்போது பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

இந்த நம்முடைய அவையிலேகூட, தேயிலைத் தொழிலைப் பொறுத்த அளவிலே அன்றைக்கு நாம் பேசினோம். நம்முடைய மாநில அரசுக்கு வரவேண்டிய சேல்ஸ் டாக்கை 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைக்கிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, அது ஏன்? இது குளோபலைசேஷன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற நிலை. இப்போது இந்த மாநிலத்தினுடைய வருவாயை, இப்படித் தேயிலைத் தொழிலைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு, காப்பித் தொழிலைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு, இரப்பர் தொழிலைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக இழக்க வேண்டிய நிலை வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசினுடைய கொள்கை காரணமாக, உலக வியாபாரக் கராளிலே-ஒப்பந்தத்திலே-கையெழுத்துப் போட்டு, வெளி நாட்டிலேயிருந்து இந்தப் பொருட்களையெல்லாம் இறக்குமதி செய்வதன் காரணமாக, மத்திய அரசு ஏற்கெனவே இந்தத் தோட்ட விளைபொருட்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்பு என்பது இப்போது கைவிடப்பட்டதன் காரணமாக, நம்முடைய மாநிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய சேல்ஸ் டாக்கைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையிலே நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாம் அதைக் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[2000 மே 11]

வாதாடியவர்களிலே நானும் உண்டு. ஏனென்றால் அந்தத் தொழில் இப்போது பாதுகாக்கப்பட வேண்டி இருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் இருக்கின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமேயானால் நாம் அந்த நடவடிக்கைக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இதனுடைய விளைவு யாருக்கு? ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல உணவுப் பொருட்களிலே நாம் மானியம் கொடுப்பதன் மூலமாக மற்ற வேலைகளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டிய பணம் குறைந்து நமக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இப்படிப்பட்ட கொள்கை காரணமாக, மத்திய அரசு பின்பற்றுகின்ற கொள்கை காரணமாக நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பெரிய அளவுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது...

முற்பகல் 11-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்தைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அந்தக் கொள்கையைக் கைவிட வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வலியுறுத்தக்கூடிய முறையிலே ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அவையிலே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டு நான் அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவிலே நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, தமிழ்நாட்டிலும் நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, ஆனால், தமிழ்நாட்டில் நடைபெறாவிட்டாலும்கூட அதைப் பற்றிய கருத்துகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பிய எதிர்க்கட்சிகளினுடைய தலைவர்களுக்கு ஜனநாயக ரீதியிலே வழிவகுத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக—நம்முடைய சுப்பராயன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இராஜதந்திரமாக அல்ல—ஜனநாயக ரீதியாக அனைவரும் இங்கே கருத்துகளைச் சொல்ல வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் (குறுக்கீடு) அதற்குள் என்ன point of order?

திரு. ச. அழகிரி: தமிழ்நாட்டிலே நடைபெறுகிறது, நடைபெறவில்லை என்று ரெக்கார்டு பண்ணிவிட்டால்..

2000 மே 11]

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: சரி, உட்காருங்கள். நடைபெற்றால் சந்தோஷம்தான். நடைபெற்றால் சந்தோஷம்தான்... (குறுக்கீடு) கடை எல்லாம் திறந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நடைபெறவில்லை என்பது அவருடைய கருத்து.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: பஸ் எல்லாம் ஓடுகின்றது. ஆட்டோ எல்லாம் ஓடுகின்றது. (குறுக்கீடு) சரி, சரி, உட்காருங்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும்போது, நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். அதை இல்லையென்று சொல்வதற்கு முதலமைச்சருக்கு உரிமை இல்லையா? இது என்ன முறை? (குறுக்கீடு) உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்களும், திரு. சுந்தரம் அவர்களும், திரு. ம. அப்துல் லத்தீப் அவர்களும், திரு. ஜே. வேறுமச்சந்திரன் அவர்களும் ஏறத்தாழ 40 நிமிடங்களுக்கு மேலாக இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு தங்களுடைய கருத்துகளை எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு மாநில அரசு இணைந்து செயல்படுகிறது என்பதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசோடு மாநில அரசு இணைந்து செயல்பட்டால்தான் நிர்வாக ரீதியானாலும் வேறு எந்த வகையிலானாலும் இந்தியாவினுடைய இறையாண்மையைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கொள்கை அடிப்படையிலே இந்தப் போராட்டம் என்று சொன்னார்கள். என்ன கொள்கை என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதாவது ஒரு தவறான கொள்கை; மத்திய அரசினுடைய தவறான கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். அதை விவாதிப்பதிலே எனக்கு வேறுபட்ட கருத்து இல்லை. அந்தக் கொள்கை சரியானதா அல்லது தவறானதா என்பதிலே எனக்கு வேறுபாடான கருத்து இல்லை. நான் விவாதிக்கக்கூடத் தயாராக இருக்கின்றேன். எனக்கும், சுப்பராயன் அவர்களைப் போன்ற கருத்து அதில் நிச்சயமாக உண்டு. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களைப் போன்ற கருத்து எனக்கும் உண்டு. ஆனால் எந்தக் கொள்கை தவறு

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[2000 மே 11]

என்று அதற்காக இன்றைக்கு வேலைநிறுத்தம் நடைபெறுகிறதோ இந்தக் கொள்கை எப்போது வகுக்கப்பட்டது என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்தியிலே காங்கிரஸ் ஆட்சியும் அந்த ஆட்சிக்குத் துணையாக தமிழகத்திலே அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியும் இருந்தபோது எடுக்கப்பட்ட சில முடிவுகள்தான் இந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கே முக்கியமான காரணமாகும். (மேசையைத் தட்டும் பலத்த ஒலி) அதுதான் விதை. அது வளர்ந்து செடியாகி, கொடியாகி மரமாகியிருக்கலாம். ஆனால் விதை போடப்பட்டது மத்தியிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோது நரசிம்மராவ் ஆட்சியினுடைய காலத்திலே மன்மோகன்சிங் நிதியமைச்சராக இருந்தபோது. அது தொடர்ந்தது. மறுபடியும் அருமை நண்பர் திரு. ப. சிதம்பரம் அவர்களும் நிதியமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று அப்போதெல்லாம் தொடர்ந்ததுதான். ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள், தலைவர்கள் அவ்வப்போது இதை நாடாளுமன்றத்திலும் பொது வெளிகளிலும், பத்திரிகைகளிலும், அறிக்கைகளிலும் கண்டித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறந்துவிடவில்லை. ஆனாலும் ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். கண்டித்துக் கொண்டே ஆதரவைத் தந்திருக்கிறார்கள். அது யாருடைய ஆட்சியானாலும் சரி. தேவகவுடா ஆட்சியிலே இதைக் கண்டித்தார்கள். ஏனென்றால் தேவகவுடா ஆட்சியிலே ப. சிதம்பரம் அவர்கள் நிதியமைச்சர். மன்மோகன்சிங்கினுடைய வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள், தாராளமயக் கொள்கையைத்தான் அவர்கள் பின்பற்றினார்கள். அப்போதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதைக் கண்டித்தது. ஆனாலும் அந்த ஆட்சிக்கு ஆதரவு அளித்தது. அதை மறந்துவிடக்கூடாது. அதுபோன்ற தர்மசங்கடங்கள் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உண்டு. உங்களுக்கு மாத்திரம் தான், தி.மு.க.-விற்கு இல்லை என்று ஏன் கருதுகிறீர்கள்? தர்மசங்கடத்தை எல்லோரும் பங்கு போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமா வேண்டாமா (சிரிப்பு) இதுதான் என்னுடைய கேள்வி. (குறுக்கீடு) இருங்கள் சும்மா, சும்மா எழுந்திருந்தால்..

திரு. ச. அழகிரி: பதிவு பண்ணப் பார்க்கிறார்கள், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: Unparliamentary இல்லையென்றால் முதலமைச்சர் பதிவு பண்ண விரும்புவதை நீங்கள் தடுக்க முடியுமா? பேரவைத் தலைவர் நான் தடுக்க முடியுமா?

திரு. ச. அழகிரி: உங்களுக்கு ஒன்றை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

2000 மே 11]

முற்பகல் 11-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்ன நினைவுபடுத்தப் போகிறீர்கள்?

திரு. ச. அழகிரி: சொல்கிறேன். Point of order, Sir. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் point of clarification என்று சொல்லலாமேயொழிய, point of order என்ன இருக்கிறது?

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் yield ஆகிற காரணத்தால் clarification சொல்லலாம். ஆனால், point of order என்று சொல்கிற அளவிற்கு நான் ஒன்றும் மரபு மீறிய வார்த்தை எதையும் பயன்படுத்திவிடவில்லை.

திரு. ச. அழகிரி: Point of clarification. தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது திரு. நரசிம்மராவ் அவர்கள் காலத்தில், திரு. மன்மோகன்சிங் மற்றும் திரு. சிதம்பரம் அவர்களைக் கொண்டு வந்ததினுடைய தொடக்கம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. மன்மோகன்சிங் அவர்கள் கொண்டு வந்த புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் இப்போது திரு. சிங்கா அவர்கள் கடைப்பிடித்து, இதனால் எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்க்கின்ற இந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. திரு. நரசிம்மராவ் அவர்களே அப்போது 'காட்' ஒப்பந்தம் கொண்டுவந்தபோது ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்தினார்கள். வரையறுக்கப்பட்ட தாராளமயமாக்கத்தைத்தான் காங்கிரஸ் ஆதரிக்கிறதேயொழிய, வரைமுறையற்ற, சுதந்திரமான தாராளமயமாக்கத்தை காங்கிரஸ் எதிர்த்து என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவர்கள் உதாரணமும் சொன்னார்கள். சோவியத் ரஷ்யாவிலே திரு. கோர்ப்சேவ் இதைப் போன்ற வரைமுறையற்ற ஒரு கொள்கையைக் கொண்டு வந்த காரணத்தினால்தான் அந்த நாடு சிதறுண்டு போனது. எனவே, காங்கிரஸ் கட்சி வரைமுறையற்ற ஒரு தாராளமயமாக்கத்தை அனுமதிக்காது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்போது பாரதிய ஜனதா கட்சி வரைமுறையற்ற ஒரு தாராளமயமாக்கத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் வேலைநிறுத்தம் நடைபெறுகிறதேயொழிய திரு. நரசிம்மராவ் அவர்களுடைய காலத்தினுடைய புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும், திரு. வாஜ்பாய் அவர்களுடைய புதிய பொருளாதாரக்

[திரு. ச. அழகிரி]

[2000 மே 11]

கொள்கைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பதிவு செய்ய விரும்புகிற ஒவ்வொன்றுக்கும், நீங்கள் எழுந்து பேசுவதற்கு நான் அனுமதி கொடுக்க முடியாது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் முதலிலேயே உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லிவிட்டீர்கள். அதற்கு இப்போது பதில் சொல்கிறார். Unparliamentary என்பதோ அல்லது point of order என்பதோ இருந்தால்தான் நான் இனிமேல் அனுமதிப்பேன்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: அதையெல்லாம் ஒத்துக்கொண்டுதான் 'காட்' ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்துப் போட்டார்கள் என்பதை உலகமே அறியும். அவ்வளவுதான் நான் இதற்குச் சொல்ல முடியும். இப்போது பெட்ரோலியத் துறையிலே ஏற்பட்டுள்ள விலை உயர்வு; அதுதான் மிக முக்கியமானது. எப்படிப் பொருளாதாரக் கொள்கை தவறானது என்ற அடிப்படையிலே இந்த வேலை நிறுத்தமோ, அதைப் போலவே பெட்ரோலியத் துறையிலே ஏற்பட்டுள்ள விலை உயர்வு; அதற்கு யார் யார் காரணம் என்பதற்கு நான் சொல்கின்றேன். பெட்ரோலியத் துறை சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு வல்லுநர் குழுவை முன்னாள் பிரதமர் திரு. நரசிம்மராவ் நியமித்தார். அந்தக் குழு திரு. தேவகவுடா பிரதமராக வந்தபோது இரண்டு அறிக்கைகளைத் தந்தது. அந்தக் குழுவின் இரண்டாவது அறிக்கையை மத்திய அரசில் திரு. ஐ.கே. குஜ்ரால் பிரதமராகவும், திரு. ப. சிதம்பரம் அவர்கள் மத்திய நிதியமைச்சராகவும் இருந்தபோது ஏற்றுக்கொண்டு, 20-11-1997-ல் அந்த முடிவுகளை எடுத்தது. என்ன முடிவுகள்? 2001-2002 ஆம் ஆண்டில் பொதுவிநியோகத் துறையிலே வழங்கப்படும் மண்ணெண்ணெய்க்காக வழங்கும் மானியம், கச்சா எண்ணெய் இறக்குமதி விலையில் 33.3 விழுக்காடு அளவிற்குக் குறைக்கப்படும் என்பதும், 2000-2001 ஆம் ஆண்டில் சமையல் எரிவாயுவிற்கு -எல்.பி.ஜி. கேஸ்-வழங்கும் மானியம் இறக்குமதி விலையில் 15 விழுக்காடு அளவிற்குக் குறைக்கப்படும் என்பதும், இறக்குமதி விலைக்கு ஈடாக பெட்ரோல் மற்றும் விமானத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் எரிபொருள் விலை உயர்த்தப்படும் என்பதும், டீசல் விலை உலக விலைக்கு International Price-க்கு ஏற்ப தொடர்ந்து மாற்றியமைக்கப்படும் என்பதும் ஏற்கெனவே மத்திய அமைச்சரவை 1-9-1997 அன்று எடுத்த முடிவுகளைப் பின்பற்றி

2000 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் ஆகும். அந்த முடிவுகளினுடைய விளைவுகளைத்தான் இன்றைக்கு நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

இன்னொன்று, ஏதோ, தலித் மக்களுக்கு எல்லாம் இப்போது இந்த மத்திய அரசு அநீதி இழைக்கிறது என்றார்கள். இன்று காலைப் பத்திரிகையிலேதான் கொட்டை எழுத்துக்களிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. தலித் மக்களுக்கு, பேக்லாக் போன்றவற்றை எல்லாம் அகற்றி அவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு; இன்னும் சொல்லப்போனால், ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சியிலே கூட தலித் மக்களுக்கு சாதகமான ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இப்போது தலித் மக்களுக்கு சாதகமான ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு நாம் வைத்திருக்கிறோமே—White paper—வெள்ளை அறிக்கை; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த வெள்ளை அறிக்கை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், அதாவது ஆதிதிராவிடர்களுக்காகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையை வைப்பதற்கு முன்பே மத்திய அரசில் நேற்றையதினம் நாடாளுமன்றத்திலே 418 பேர் வாக்களித்து, ஒரேயொருவர் மாத்திரம் எதிராக வாக்களித்து தலித் மக்களுக்காக ஒரு அருமையான சட்டம் உருவாகியிருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 11-50

பெட்ரோலியப் பொருட்களுடைய விலை உயர்விற்கு, கச்சா எண்ணெய் போன்றவற்றினுடைய விலை உயர்விற்கு மிக முக்கியமான காரணமாக இருப்பது, வளைகுடா நாடுகளினுடைய விலையேற்றம்தான். அங்கே விலையை ஏற்றினால் இங்கே விலை ஏறுகிறது. அங்கே விலை குறைந்தால் இங்கே விலை குறைகிறது. மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 23,000 கோடி ரூபாய் இந்திய அரசுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது. இப்போது ஏற்றியிருக்கிற விலையின் காரணமாகக் கூட 6000 கோடி ரூபாய்தான் அதிலே அட்ஜஸ்ட் ஆகிறது. அப்பொழுதும் ஏறத்தாழ 17,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்த விலையேற்றத்தின் காரணமாக, வளைகுடா நாடுகளுடைய கச்சா எண்ணெய் விலையேற்றத்தின் காரணமாக, நாம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறோம் என்பனவற்றையெல்லாம் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

[2000 மே 11]

ஏற்கெனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லையா, அடிநாள்தொட்டு இருந்த அந்த உணர்வுகள் எல்லாம் தி.மு.க.-வுக்கு போய்விட்டன என்று சுப்பராயன் அவர்கள் மிக அழகாக ஒரு சொற்றொடர் மூலமாகச் சொன்னார்கள். அடிநாள்தொட்டு இருந்த தி.மு.க. வுடைய உணர்வு, இன்றைக்கு மங்கிப் போய்விடவும் இல்லை, என்றைக்கும் மங்கவும் மங்காது என்பதையும் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால் அடிநாள்தொட்டு பொதுவுடமைக் கட்சிக்கு இருந்த அந்த உணர்வு அப்படியேதான் இருக்கிறதா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) தயவுசெய்து எண்ணிப்பாருங்கள். இல்லை; அந்த உணர்வு இல்லை.

நான் கண்ணால் பார்த்தேன், காதால் கேட்டேன், அருகில் இருந்து இரசித்தேன். திரு. தேவகவுடா அமைச்சரவையிலே திரு. லல்லு பிரசாத் யாதவின் தோழர்கள் அமைச்சர்களாக இருந்தபோது, அப்போது அந்தக் கமிட்டியிலே அவரும் இடம் பெற்றிருந்தார். அவர்மீது ஒரு புகார் வந்தது அப்பொழுது. குற்றச்சாட்டு வரவில்லை; புகார்தான் வந்தது. குற்றப்பத்திரிகை படிக்கப்படவில்லை கோர்ட்டில். அவர்மீது குற்றம் பதிவு செய்யப்படவில்லை. புகார் வந்தது. அந்தப் புகாருக்கே, அவர் உள்ளே உட்கார்க்குடாது என்று பொதுவுடமைக் கட்சியினுடைய அகில இந்திய பொதுச் செயலாளர் சுர்ஜித் அவர்கள், அவரை வெளியேறச் சொன்னார். அவரும் வெளியேறினார். காரணம், அவர்மீது புகார் வந்துவிட்டது, ஆகவே அவர் உள்ளே இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார். ஆனால் அதே சுர்ஜித் தான்—அவர் மீது புகார் வந்தது மட்டுமல்ல, குற்றப்பத்திரிகையே படிக்கப்பட்டு, ஒருமுறை சிறைச்சாலைக்கும் சென்றுவந்தபிறகு — அதே வல்லுபிரசாத்துக்காகச் சென்று தேர்தலிலே இப்போது வாக்கு வேட்டை ஆடினார் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

சுப்பராயன் அவர்கள் சிரிக்கக்கூடும். ஏனென்றால் அவர்கள் அதிலே கலந்துகொள்ளவில்லை. சி.பி.ஐ.-யைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் வல்லுபிரசாத்தை ஆதரிக்கவில்லை. எனவே இப்படிப்பட்ட கோணல் மாணல், பொதுவுடமைக் கட்சியிலேயே இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏன் இங்கே அவர்கள் ஜெயலலிதாவை ஆதரிக்கும்போது நாங்கள் ஏன் வல்லுவை ஆதரிக்கக்கூடாது என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கேட்பது எனக்குப் புரிகிறது. (சிரிப்பு) சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போயும் மீண்டும் இங்கே வழக்கு வந்த பிறகும் கூட, இன்னும் ஜெயலலிதா நேர்மையானவர், நாணயமானவர், புனிதமானவர் என்கின்ற அந்த

2000 மே 11]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

அளவுக்கு, அந்த அம்மா இன்றைக்குப் பாராட்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் புனிதம் எந்த அளவுக்குப் போயிருக்கிறது என்றால், இன்றைக்கு ஜெயலலிதாவே சொல்கிறார்—திருமதி சசிகலாவினுடைய கணவர் நடராஜனை வாய்க்கு வந்தவாறு திட்டிவிட்டு, அந்த அம்மையார் தம் கைப்பட எழுதிய அறிக்கையிலே குறிப்பிடுகிறார்—“இப்படியெல்லாம் சசிகலா கேட்டிருப்பார், ஆனால் சசிகலா கேட்கமாட்டார். ஏனென்றால் அவர் குடும்பப் பெண். (சிரிப்பு) நான் கேட்கிறேன்” (மீண்டும் சிரிப்பு) என்று ஜெயலலிதா அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட உறவோடு, இந்த உறவோடு, நடத்துகிற வேலைநிறுத்தத்திலே, எங்களை எப்படி அய்யா கலந்துகொள்ளச் சொல்கிறீர்கள்? (நீண்ட நேரம் மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: முதல்வர் அவர்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலில் விளக்கம் எல்லாம் கிடையாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர், நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? சொல்லுங்கள்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கம் எங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்காததால், (சிரிப்பு) நாங்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: எங்களுக்கும் மைக் கொடுங்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட பதிலுரையில் ஒரு தனித் தீர்மானம் இயற்றாததால், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. பி.ஆர் சுந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக இந்த அரசு தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றோம். தீர்மானம் நிறைவேற்றாத காரணத்தால் நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் எதையோ நினைத்து எதையோ பேசக்கூடாது. அவர்கள் பேசும் போது....

[2000 மே 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் வெளிநடப்புச் செய்வதாக இருந்தால் செய்யுங்கள். தேவையில்லாமல் பிரச்சினையைக் கிளப்பாதீர்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் வரம்பு மீறிப் பேசவில்லை என்று நான் தீர்ப்புக் கூறிவிட்டேன். நீங்கள் வெளியேறுவதானால் வெளியேறலாம்.

(அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றுவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வராததை ஆட்சேபித்து, நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம். அவர்கள் பேசும்போது, லல்லு பிரசாத்நாத் நாங்கள் ஆதரித்தது சம்பந்தமாகப் பேசினார்கள். பாரதிய ஜனதா கட்சி, பீகாரில் வெற்றிபெற்று வரக்கூடாது என்பதற்காக நாங்கள் அவரை ஆதரித்தோம். நாங்கள் ஆதரித்ததன் காரணமாக பி.ஜே.பி. கட்சி அங்கே வரவில்லை.

முற்பகல் 11-55

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, உண்மையை மறைக்கக்கூடாது. அந்த லல்லு பிரசாத், தேவகவுடா அமைச்சரவையிலே இடம் பெறக்கூடாது, அதை ஆதரிக்கவே கூடாது என்று சொன்னவர் சுர்ஜித்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: முதல்வர் அவர்கள், நாங்கள் லல்லு பிரசாத் அவர்களை ஆதரித்தது சம்பந்தமாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் தேர்தலிலே நாங்கள் அவர் மேலே ஊழல் குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால், அவருடன் இருப்பது சரியல்ல என்று சொன்னோம். அது உண்மைதான், சரிதான். ஆனால் பி.ஜே.பி. ஆட்சிக்கு வரக் கூடாது என்பதற்காக அவரை ஆதரித்தோம்.

[இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.]

4. தகவல் கோரல்—தொடர்ச்சி

(ஆ) அவையின் நேரத்தை நீட்டித்தல்

திரு. ஜி.கே. மணி: ஒரேயொரு நிமிடம். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவையினுடைய நேரம் பல்வேறு கோணங்களிலே சென்று விட்டது. இன்று பிற்படுத்தப்பட்டோர், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர், சீர்மரபினர், ஆதிதிராவிடர் நலன் பற்றிய முக்கியமான கோரிக்கை அனைத்துத் தரப்பு மக்களுடைய வாழ்க்கைப்